

Paşaların hazin sonu, bazılarına ders olsun!

Posted on 12/08/2018

1919 yılında kurulan Divan-ı Harp mahkemelerinde haklarında idam kararı, ağır müebbet cezası verilen dönemin İttihat ve Terakki yönetici kadroları, çareyi yurt dışına kaçmakta buldular. Alman generallerin yardımı ile torpidoya gizlenerek İstanbul'dan kaçan İttihatçılar soluğu Berlin'de aldılar. En işlek ve lüks semtlerde dükkanlar açarak kendilerini kamufle etmeye çalıştılar. İsimlerini değiştirerek, kod isimler ile kimliklerini gizleyip, işledikleri insanlığa karşı suçlardan kurtulacaklarını zannettiler. Ama yanıldılar. Bir gün Ermeni Fedailerin gelip intikam alacaklarını unuttular.

İttihat ve Terakki Partisi'nin beyin kadrosu olan Talat Paşa, Enver Paşa, Cemal Paşa, Bahattin Şakir, Dr. Nazım, Cemal Nazmi, Sadrazam Halim Paşa gibi eli kanlı İttihatçıların hepsinin yerleri teker teker tespit edilerek Ermeni halkı adına cezalandırıldılar. Sadrazamların, halifelerin, paşaların sonu görüldüğü gibi hazinle bitti. Cumhuriyet Türkiye'sinde İttihatçıların devamı olan Kemalistler ise teker teker infaz edilen "paşa"ların cenazelerini Türkiye'ye getirerek sahiplenmiş, ailelerine ömür boyu bakım ile maaşa bağlamıştır.

Ermeni Devrimci Federasyonu (EDF), Yurt Dışı 9.Kongresinde alınan kararlarda, elini kana bulamış savaş suçlularının nerede olurlarsa olsun, bulunup cezalandırılmasını karara bağladı. Devrimci operasyonun adına ise intikam tanrıçası olan Nemesis adı verildi. Ermeni halkı adına 41 kişilik cezalandırılacak listede ilk önce Talat Paşa'dan başlanılmasına karar verildi.

Talat Paşa: İçişleri Bakanlığı, Meclis Başkanlığı, Başbakanlık gibi görevlerde bulunmuş olan Talat Paşa İttihat ve Terakki Partisi Merkez Komite üyesi, aynı zamanda kurucu

üyelerindedir. Ermenilerin Suriye çöllerine tehcir edilmelerinden soykırımın adım adım planlanmasına dek sorumludur. 1,5 milyon Ermeni'nin yok edilmesinden sonra Alman yetkililere gönderdiği telgraflarda "Ermeni sorunu artık mevcut değildir" diyerek Ermenilerin anayurtlarından yok edildiklerini doğrulamıştır. Berlin'de yaşadığı dönemlerde Cafer Sai, Ali Sai gibi kod isimleri kullanmıştır. Her ne şekilde kendini gizlemeye çalışsa da intikam kurşunlarından kurtulamamıştır. Ermeni Fedaisi Soğomon Tehleryan tarafından 15 Mart 1921 yılında Berlin'de herkesin gözü önünde cezalandırılmıştır.

Enver Paşa: Savaş suçlarının iadesi konusu İtilaf devletleri ile Almanya arasında krize neden olan konuların başında geliyordu. Hakkında idam talebi bulunan 9 kişiden en önemlilerin başında Enver Paşa geliyordu. Kendini gizleyebilmek için Süavi, Ali ve Abbas gibi kod adları kullanıyordu. Ama Almanya hiçbir zaman bu katilleri iade etmedi. Aksine çıkarları için kullanmaya devam etti. Enver Paşa kendini İslam ordularının başkumandanı görüyordu. Bu yüzden Almanya bölgesel çıkarları için Orta Asya, Kafkas ve Türki cumhuriyetlerinden oluşan bir ordu kurarak Türki cumhuriyetleri Rusya'dan koparmak niyetindeydi. Fakat Ermeni Fedailer buna müsaade etmedi. Hagop Melkonyan bu tehlikeli düşmanı, geçmişte işlediği suçları da hesaba katarak 4 Ağustos 1922'de cezalandırdı.

Cemal Paşa: 4.Ordu komutanı, Suriye Genel valisi olan Cemal Paşa 21 Temmuz 1922 yılında Tiflis'te cezalandırıldı. Kendini Bosnalı Mühendis Halid olarak göstermiş olsa da Ermeni Fedailerin elinden kurtulamadı. EDF Taşnakların en güçlü olduğu Tiflis'te Ardaşes Kevorkyan ile Bedros Der Boğosyan, Ermeni halkı adına Cemal Paşa'yı affetmedi. Cemal Paşa görevli olduğu Şam, Halep ve Beyrut'ta Arap halkına yaptığı baskıdan dolayı "Arap kasabı" olarak da tanınıyordu.

Bahattin Şakir: Ermenileri yok etmek için oluşturulan Teşkilat-ı Mahsusa özel güvenlik ordusu başkanıdır.1910 yılında yapılan İttihat ve Terakki kongresinde "Ermenilerin önemli sorun teşkil ettiklerini, buldukları yerlerden sürülmelerini" öneren kişidir. Kendini Trabzon valisi Cemal Nazmi'nin işlettiği dükkanda kamufle ediyordu. Ermeni

patrikhanesinin 1919 yılında yayınladığı rapora göre Bahattin Şakir, 6 vilayette 500 bin Ermeni'nin öldürülmesinden, Fırat havzasında oluşturulan kamplarda yüz binlerce sürgünün katledilmesinden direkt sorumludur. 17 Nisan 1922'de kaçtığı Berlin'de Ermeni Fedailer tarafından cezalandırılmıştır.

Cemal Azmi: Divan-ı Harp Trabzon yargılamalarında hakkında idam kararı alınan Cemal Azmi de Berlin'e kaçanlardan birisidir. Sıkı bir İttihatçı olan Azmi Teşkilat-ı Mahsusa'nın en aktif üyelerindendir. Beraberinde oluşturduğu 800 kişiden oluşan çeteler ile Trabzon ve civarında Ermeni katliamlarını örgütlemiştir. Bilinen en vahşi, acımasız uygulaması 600 yetim Ermeni çocuğu öldürmesidir. Yetim kalan çocuklar askerler eşliğinde Karadeniz sahiline getirilir. Gemici Bayraktar oğlu Rahman'a teslim edilir. Aldıkları emirle denize açılan gemiciler çocukları Karadeniz'in azgın sularına atarlar. Bu yüzden Cemal Azmi "Trabzon canavarı" olarak anılır. Ancak gizlenen "canavar" 17 Nisan 1922'de Berlin'de Ermeni Fedaisi Arşavir Şirakyan tarafından cezalandırılır.

Bir hatırlatma, akıllı ol!

Ermeni halkının yok edilmesiyle yaşanan felaket, bugün ise kendini Kürt halkı üzerinde uygulanan soykırım politikaları ile gösteriyor. 1980 yılında askeri faşist diktatörlüğün baskılarının sosyalistler, emekçiler ve Kürt ulusu üzerinde en yoğun yaşandığı alan Diyarbakır "cezaevi" olmuştur. Vietnam-Saygon "cezaevlerinden" sonra "Diyarbakır mezbahası" denilmesi abartısız olacaktır. Kenan Evren, 1974 Kıbrıs işgalinde Yunan halkına işlediği suçlarla "nam" yapmış Esat Oktay Yıldırım'ı Diyarbakır Cezaevi müdürlüğüne, Raci Tetik'i Mamak Askeri cezaevi müdürlüğüne sınırsız yetkilerle donatarak getirmişti. Asla tesadüf olmayan bu uygulama ile sadist, ruh hastası kişiliklerin bu hapisanelerde tutsaklar üzerinden özel politika geliştirdiği bilinmektedir.

14 Temmuz 1982 yılında TKP/ML ile PKK mahkûmlarının başlatmış olduğu zindan direnişi,

devrimci iradeyi teslim almak isteyen cellatlara unutamayacakları ders olurken, devrim tarihinde unutulmayacak şanlı zafer olarak yerini aldı. İbrahim Kaypakkaya işkencecileri kendi inlerinde mahkûm ederken, “Diyarbakır mezbahası”nda temelini atmış olduğu direniş geleneği sürdürülmüştür. Ölüm orucunun 55. gününde şahadete ulaşan Kemal Pir, Akif Yılmaz, Ali Çiçek, Mehmet Hayri Durmuşların yaktığı isyan ateşi, bugün Kürdistan’ın dört parçasında büyüyerek yayılıyor. Savunmalarında, cezaevi müdürü Esat Oktay ile atışmalarında her zaman enternasyonal bir devrimci olduğunu söyleyen Kemal Pir’in unutulmayacak sözleri, devrimci duruşu cellatların korkulu rüyası, kabusu olmuştur.

Bir keresinde Esat Oktay Yıldırım, Kemal Pir’e “Bu kez ölme, o zaman ben seni öldüreceğim, bilmiş ol” der. Kemal Pir ise “Fazla sevinme, bu kez öleceğim. Ama benim ölümün altında kalacaksın, bunu da unutma! ‘Büyük balığın da kılçığı büyük olur!’ sözünü unutma” şeklinde cevap vermiştir. Keza Kemal Pir’in bu vasiyeti yoldaşları tarafından yerine getirilir. 1988 yılında İstanbul-Kısıklı’da belediye otobüsünde, sıradan bir vatandaş görünümünde yolculuk eden, kendini bu şekilde gizleyebileceğini zanneden Esat Oktay Yıldırım’ı bulmuş ve Kürt halkı adına ölüme mahkûm etmişlerdir. Cezalandırılmadan önce ise Esat Oktay’a “Laz Kemal’in selamı var” diyerek vasiyeti yerine getirdiğini göstermiştir.

Zoraki askerlik yaparken bir 24 Nisan günü öldürülen Sevag’ımız, arkasından kallesçe vurulan Hrant’ımız, cesedi günlerce sokakta bırakılan Taybet Ana’mız, derin dondurucuda 10 yaşındaki kız çocuğu Cemile Çağırğa’mız... Onlar da unutulmadı ve unutulmayacaklar. Bir köşeye not edilmişlerdir, tarihin fedailerini hiçbir padişahı, paşayı, katili, işkenceciyi affetmedikleri gibi onları da affetmeyecektir!

Kaynak: [Özgür Gelecek](#)